

Demény Péter

Egyensúly

Van valami folyamatos egyensúlyvesztés nálam. Mindig azt érzem, hogy megtalálom, aztán elveszítem újra. Ez valóságos örök visszatérés mítosza, ahogy működik, mit ne mondjak, csodásan. Még azt sem mondhatom, hogy rejtve van az útja, bár sosem látom át, csak megélem. Új utakra térek, s eddig fogalmam sem volt, miért. Hát az övm-ért, mi másért! Az egyensúly nem akar vízben maradni, folyton kibillen, megőrjít. Országomat egy egyensúlyért, kiáltanám, ha Shakespeare írt volna. De még csak ez sem.

Vasaló

Remélem, legalább amikor meghalok, kivasalod előre a felhőket, feküdjek szép, ropogós dunyhára – meg sem mozdulok többé soha, csak elnyúlok, és vagy alszom, vagy azon tűnődöm, miért kanyarogtam annyit, holott semmi vágyam nem volt kanyarogni. Nem bízom abban, hogy meglátogatsz, és kérdezni lehetne tőled, de legalább egy vasalót lássak a kezeden, távolról.